

Határon túli irodákat ígért a közalapítványnak Negyvenötmilliót tüntetett el, elítélték

„Ökológiailag orientált gazdaságfejlesztés” helyett korábbi adósságok törlesztésére fordította a szegedi Esély a Stabilitásra Közalapítványtól kapott támogatást egy szegedi kht. Az ügyben első fokon született bírósági ítélet.

Bűnösnek találta, és első fokon egy év 10 hónap felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte a Szegedi Városi Bíróság J. Bélát jelentős kárt okozó csalás miatt. Az ügyről korábban lapunk is beszámolt: a férfi egy szegedi székhelyű kht. képviselőjeként 45 millió forint pályázati pénzt költött „ökológiailag orientált gazdaságfejlesztés” helyett korábbi adósságok rendezésére. A pénzt a Regionális Közép-Európai Környezeti Technológiai Központ Közhasznú társaság a szegedi Esély a Stabilitásra Közalapítványtól kapta meg 2001-ben. A milliókból a pályázatban leírtak szerint Szabadkán, Zentán, Újvidéken és Belgrádban kellett volna környezetvédelemmel, gazdasági és idegenforgalmi kapcsolat kialakításával foglalkozó irodákat létrehozni, ezeket felszerelni és működtetni. A kht. azonban mára használta a pénzt.

A közalapítvány előbb felszólította a céget, hogy számoljon el az összeggel, majd amikor ez nem történt meg, bírósághoz fordult. A törvényszék megállapította, hogy J. Béla az összeget a cég korábbi tartozásainak kifizetésére fordította. Többek között irodabútorot vásárolt, bérleti díjat fizetett ki, de kapott pénzt a projekt előkészítésével kapcsolatban dolgozó, a férfi érdekeltségébe tartozó vállalatok is.

A szegedi közalapítvány a kht. pályázatát kormányzati pénzből támogatta, 2001-ben ugyanis 200 millió forintot kapott a 2001-2002. évi központi költségvetés általános tartalékából.

A közalapítvány kuratóriumi elnöke, Mécs László MDF-es önkormányzati képviselő a napok

ban született első fokú ítéletet nem kívánta kommentálni. Azt azonban közölte: a pályázatot nem J. Béla adta be, ő csak később került képbe.

A kérdésre, hogy az anyagi veszteségen túl hogyan befolyásolta a közalapítvány működését a csalás, Mécs elmondta: erkölcsileg is ártott nekik. Az alapítvány idén áprilisban konferenciát rendezett a média szerepéről az Európai Unióban, és támogattak mezőgazdasági és bűnmegelőzési határ menti együttműködések is. A kuratóriumi elnök tájékoztatása szerint a csökkenő támogatásoknak köszönhetően azonban már csak vegetálnak.

Szomorú történet – jellemezte a J.-féle ügyet Mécs, majd hozzátette: ha megvalósult volna a projekt, annak a legutóbbi árvíz idején is hasznát vehették volna.

J. Bélával tegnap telefonon beszélünk. A férfi nem volt hajlandó válaszolni kérdéseinkre, de megígérte: a másodfokú ítélet után lapunk rendelkezésére áll.

A férfit három éve is megkerestük. Akkor még teljes névvel úgy nyilatkozott, hogy nem a nyilvánosság előtt akarja megvédeni a programot, ezért a vizsgálat befejezéséig nem beszél. A vizsgálat azóta befejeződött.

G. SZ.

TOROCZKAI IS TAG VOLT

Az Esély a Stabilitásra Közalapítványt az utóbbi napokban Toroczka Lászlóval kapcsolatban is emlegették. A HVG információi szerint a Hatvannégy Vármegye Mozgalom alapítója Tóth László néven, MIÉP-tagként a közalapítvány kuratóriumának tagja volt. 2000-ben azonban eltávolították onnan.

Szeged belvárosában minden talpalatnyi helyet elfoglalnak az autók

Parkolni pedig mindig kell

Egyes napszakokban végláthatatlan autósorok alakulnak ki Szegeden is

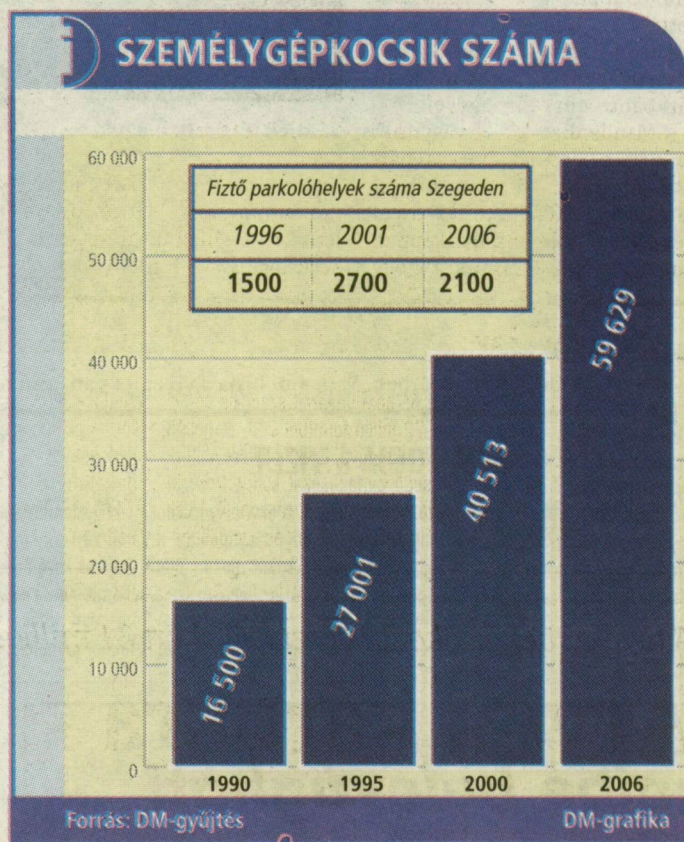
Fotó: Schmidt Andrea

Fulladozunk az autóktól. Az elmúlt tizenöt év alatt Szegeden megháromszorozódott a személygépkocsi száma, de nem lett számottevően több parkoló. A belvárosban minden talpalatnyi helyet elfoglalnak a személyautók, s hétköznapokon egyre többször válik kaotikussá a közlekedés.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A szegedi kiskörúton az árvízi emlékműtől a jogi karra, a lófarág 29 perc alatt jutottam el a minap autóval, ez gyalog 3-5 perc. Mivel sehol a környéken nem találtam helyet – 17 percig kerestem –, végül a Bartók téren parkoltam, és gyalog további 5 perc alatt oda is értem az egyetemi épülethez. A Dugonics téri korszerű körforgalmat hétköznap nem lehet megúszni 5-10 percnél rövidebb idő alatt, a Kossuth sugárúton minden lámpánál olyan hosszú sorok alakulnak ki, mintha egy szervezetlen közlekedésű metropoliszban élnénk. De még igen hosszan sorolhatnánk a belvárosi közlekedés ellehetetlenüléseinek példáit.

Megháromszorozódott a rendszerváltás óta a személygépkocsival rendelkező szegediek száma. Bár adataink nem teljesen

pontosak, mert a gépkocsiadót fizetők számát mutatják, és tizenhat éve még nem kellett adózni mindegyik autótípus után, grafikonon jól látszik a megállíthatatlan növekedés. Ugyanezen idő

alatt a parkolóhelyek száma egyáltalán nem nőtt a kocsikkal arányosan. Az utóbbi öt évben még csökkent is hatszázal – részben a kerékpárutak kiépülése szorította ki az autóműhelyeket,

másrészt a belváros számos üzlete környékén rakodóhelyeknek kellett a terület.

Még akkor is bajban lennének tehát, ha egy pillanatra azt képzelnénk, hogy Szegeden csak a szegediek közlekednek és parkolnak.

Akik egyébként elég érdekesen közlekednek és parkolnak. Legszívesebben az úti céljuk ajtajában, a kűszöbön állnának meg, ha tehetnék – nem szeretnek gyalogolni. Nem szeretik a parkolóházat – nem tudni pontosan, miért. Talán szokatlan nekik és nem is akarják megszokni. A belvárosi, Arany János utcai „létesítmény” helyett akkor is az utcát választják, ha ez 50 forinttal drágább és egyáltalán nem biztonságos. A parkolóház kihasználtsága hétköznapokon 30 százalékos, péntekenként, amikor teljesen ingyenesen fogadja a kuncsaftokat, főlmege a kihasználtsága 50-60 százalékosra – tájékoztatott Forrai Gábor, a helyi közlekedési társaság parkolási üzletágának igazgatója. Ő egyébként arról van meggyőződve, hogy az élhetőbb város vágya akkor valósul meg, ha igenis épülnek parkolóházak, de nem ilyen rendszerűek, mint az egyetlen most létező. Másrészt osztja a véleményt, amit a gyalogosok világszövetségének spanyol elnöke fogalmazott meg nemrég: minden nagyvárosban meg kell tiltani a közterületen parkolást.

Mindez számunkra egyelőre az álmok világa – vagy mégsem? Ha az uniós pénzek révén megvalósulhat a szegedi tömegközlekedés fejlesztésének nagy terve 2007-től, akkor talán nem lesz szentségtörés arról beszélni, hogy a belváros legyen autómentes.

Tudás és gazdaság

A Szegedi Tudományegyetem Környezet- és Nanotechnológiai Regionális Egyetemi Tudásközpontja (KNRET) környezettechnológiai és energetikai szemináriumot rendezett, melyen a tudásközpont kutatóinak eddig elért eredményeit ismertették. A találkozózt Szabó Gábor, a Szegedi Tudományegyetem rektora nyitotta meg, aki kiemelte: a tudásközpont alapvető célja, hogy híd legyen az ipar és az egyetem között, segítse a gazdaság és a tudomány egymásra találását.

Ennek a hídnak egyik fontos pillére ez a belső fórum. A rendezvény tükröképeinek is tekinthető a minap megtartott ipari kapcsolatok napja, ahol – a híd másik pillérére – elsősorban az ipari partnerek értékelték a szegedi egyetemmel való eddigi együttműködésüket és a gyakorlatban is megvalósult közös kutatás-fejlesztési eredményeket.

DUGÓK ELLEN HAT AZ ADÓ?

Egyes vélemények szerint már a következő egy-két hónapban is csökkenhet az autós túlszűfolttság a belvárosban, mégpedig azért, mert az új adózási szabályok kissé „megszűrik” majd az állományt. Mint ismert, a súlyadó helyett a teljesítmény alapján adóztatják az új jogszabály szerint az autósokat. Bár ez elsősorban a motorosoknak jelent érvágást, akár 5-10-szeres adóemelés, az átlá-

gosan tíz százalék fölötti adóemelés növekedést mindenki megéri. Például a mozgáskorlátozottak adókedvezményének változása is előidézhet árnyalatnyi gépkocsi-használati változásokat: eddig lehetett egy autóm, amellyel a mozgáskorlátozott nagymamát (is) szállítottam, ezentűl viszont kizárólag a mozgáskorlátozott nagymama kaphatja saját tulajdonú autójára a kedvezményt.

A földéaki apa hálás lapunknak – de nem nyilatkozik

Szarvas Ferenc Brazíliába készül eltűnt fiához

Szarvas Ferenc talán hamarosan viszontláthatja fiát – két éve csak fotón látja

Fotó: Segesvári Csaba

Információink szerint az egyik kereskedelmi televízió szervezésében hamarosan a fiához, Brazíliába utazik a földéaki Szarvas Ferenc. Hasonnevű fia a dél-amerikai országban eltűnt, bő két éve, majd nemrég egy ottani kórházból érkezett róla hír. A huszonhat esztendő férfit különös betegséggel kezelik: a hozzáértő szerint a pszichés problémákat az okozhatja, hogy egy bizonyos vadon termő gyümölcsből evett.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A földéaki Szarvas Ferenc, mint korábban megírtuk, több mint két éve utazott az egzotikus országba azzal, hogy ott akar letelepedni – egy korábbi, egy hónapos turistautat alkalmával ugyanis beleszeretett Brazíliába. A fiatalember szüleinek azt ígérte, hogy rendszeresen írni fog, ám csak két levél és néhány fotó érkezett tőle, majd nyoma veszett. Édesapja, miután levelei azzal a jelzéssel érkeztek vissza, hogy a címzett is-

meretlen, bejelentette fia eltűnését a rendőrségen. Kerestette a Vöröskeresztet és jónőhöz is fordult, ám nem sikerült megtalálnia.

A kalandvágyó egykori porcelángyári munkásról néhány héttel ezelőtt, váratlanul érkezett hír a távoli országból: az ottani magyar nagykövetség értesítette a hazai hatóságokat, hogy egy Amazonas-vidéki kórházban ápolnak egy magát magyarnak mondó, Szarvas Ferenc-ként bemutatkozó férfit. Hogy valóban róla van szó, arról az édesapa egy fotó alapján győződött meg. Akkor annyit lehetett tudni, pszichés problémákkal szállították kórházba – ám hogy pontosan miért és hogyan került oda, továbbra sem tudni. Az egyik kereskedelmi televízió riportműsorában egy szakember, a természettudósként közismert Juhász Árpád úgy vélte, a magyarzat az lehet, hogy a dzsungelben ehetett egy olyan vadon termő gyümölcsből, amiről az óslakosok tudják, hogy ilyen problémákat okoz – ő viszont erről nyilván nem hallott.

A REJTÉLYES ELUTASÍTÁS HÁTTERE

Amikor a Brazíliában eltűnt földéaki fiatalemberről legutóbb írtunk, édesapja annyit tudott nekünk nyilatkozni, hogy egyelőre a követség tájékoztatására vár, ő sem tud többet fia hollywoodtól, mint mi. Tegnap ismét érdeklődtünk nála, ám most még ennyit sem mondott. Annyit közölt csupán, hogy bár lapunknak hálás, mert nekünk is szerepünk van abban, hogy Ferenc előkerült, az ügyben hírzárlat van, nem nyilatkozhat. Más forrásból megtudtuk: a rejtélyes elutasítás hátterében minden bizonnyal az áll, hogy lapunk cikke nyomán megkereste őt az egyik kereskedelmi televízió, és most megszervezik, hogy kijuthasson a fiához Brazíliába – azt azonban nem sikerült megtudnunk, mikor kerül sor az útra.